

Izvor descântat!

Gerra Orivera

un Țipăt de-albatros digerat de furtună
o zână căzută
pe un nimb de zenit
orologiul carnivor al sângelui devoră
cuspidale beznei
nimicul cere tribut zilei să-și resoarbă
esențele

spațiul pliază
geometriile în alte arabescuri nimfomane
sună din elitre octave gestante
coasta nudă a răstignirii
face implozie în respirația pielii
îmbrățișează veșnicia friabilă
înălțarea în clipă

nu mai întreb
de câte ori se mai crucifică pruncul
timpul răscumpără tot ce-am stocat
în piramida vertebrei
camera secretă a inimii rostogolește sfere
atingerea materiei
magnetizează literele în tăcere
sub ghilotina privirii

identitatea și-a golit garderoba
fierb în vene gheizere
pentru a învăța să-mbătrânesc în izvoare curat
descântat
candore nemuritoare